

Није ово наравно текст о актуелним климатским (не)приликама, већ о актуелној политичкој ситуацији. Мада су последице и симптоми веома слични – висока температура, главобол, мучнина и порив на повраћање.

Од свих прогнозираних погубељи које су премијер и таблоиди здушно најављивали за ове вреле јулске дане није се догодило готово ништа. Није било смака света, није избио рат, није нас напао ИСИЛ „на крају рамазана“, нити је после успешне посете Ангеле Меркел Србија експресно „телепромтована“ у Европску унију.

Један од поузданијих симптома сунчанице јесте и нелогичан и несувисао говор, губитак оријентације и осећаја за стварност. А по том критеријуму, српски медији и српска политика на челу са Александром Вучићем од сунчанице пате перманентно, независно од спољне температуре и годишњег доба.

Но, последњих недеља ствари су се ипак интензивирале. Посебно непосредно пре и после дебате у Савету безбедности УН и (не)очекиваног руског вета на британски предлог резолуције о Сребреници, који је – скупа са пресудама Хашког трибунала – требало да званично и занавек закује једну неправичну и по Србе неповољну интерпретацију догађаја на простору бивше Југославије. Заправо, скоро све што смо ових дана гледали на политичкој сцени Србије и тзв. „региона“ било је у функцији да се на сваки начин медијски и политички амортизује ефекат тог вета и да се Србима пошаље порука да се не заносе превише, да се ништа није променило и да се и даље зна ко је главни, а ко воду носи.

Сунчаница или како забашурити руски вето

Пише: Ђорђе Вукадиновић
среда, 22 јул 2015 20:02

